

A Mindenség

A mindenség szó egy végtelen, határok nélküli világra utal, amelyben az objektumok száma megszámlálhatatlan. Magába foglalja a végtelenbe nyúló teret, az űrt, az anyagot, az összes égitestet és az ott létrejött élő világokat. Nincs meghatározható fizikai határa, és túlmutat az érzékelésünkön, a látóhatárunkon, sőt a tudatunk jelenlegi korlátain is.

A mindenség nemcsak a fizikai törvények által létrejött világot foglalja magába, hanem a teremtő gondolatot és potenciált is, amely képes kiszélesíteni az anyagi világ határait. Ez a transzcendens szellemi sík egy formálható gondolati térből áll, amelynek vetülete maga az anyagi világ. A teremtés tehát nem lezárt folyamat, hanem egy örök áramlás, amelyben a szellem és az anyag egymást alakítják.

A mindenség örök és folyamatosan tágul. Vannak olyan részei, amelyek a nagy ősrobbanáskor jöttek létre, egy rendkívül sűrű és forró állapotból, mintegy 14 milliárd évvel ezelőtt. Az ősrobbanás után, ahogy a világ lehűlt, a plazma anyaggá sűrűsödött, és egyre összetettebb részecskék, majd csillagok és bolygók alakultak ki. A tágulás folyamata ma is zajlik, ezt nevezzük kozmikus inflációnak.

Elképzeltető, hogy nem egyetlen ősrobbanás történt, hanem több is, és így több univerzum létezik – erről részletesebben írok a „Párhuzamos univerzumok” című írásomban.

A mindenség tehát nemcsak fizikai, hanem spirituális és tudati dimenziókat is magában foglal. A tudat képes érzékelni és kapcsolódni ezekhez a dimenziókhoz, ha megnyílik a magasabb szintek felé. A mindenség nemcsak kívül van, hanem bennünk is – a belső világunk tükrözi a külső végtelent. Aki képes összhangba kerülni ezzel a belső és külső mindenséggel, az megtapasztalhatja az egység érzését, amely a teremtés alapja.